

L'aixopluc dels autors gironins

Des de l'any 2001, en què va publicar el primer llibre, Curbet Edicions ha engruixit un catàleg que sobrepasa els cinc-cents títols, alguns dels quals han esdevingut de referència obligada en les bibliografies locals. Ha publicat clàssics traduïts per primera vegada al català, ha apostat per autors joves, ha recuperat obres de referència descatalogades i ha trobat la manera d'editar llibres locals que, altrament, haurien quedat inèdits.

JORDI CAMPS I LINNELL > Text

Curbet Edicions va néixer com a segell editorial el 2001, amb la publicació d'*Els darrers senyors de Gràcia*, un treball històric de Rosa Congost forjat al Grup d'Història de les Societats Rurals de la UdG. El 2001 va néixer oficialment, perquè ja des de mitjan anys noranta el soci fundador, Quim Curbet, tot just acabar la carrera d'arts gràfiques, va obrir l'empresa Curbet Comunicació Gràfica, amb la qual va publicar una sèrie de títols. La implicació en el món editorial li venia de família: el seu pare,

Jaume Curbet i Boj (1927-2015), va ser un destacat impressor, a més de jugador del Girona FC.

Quim Curbet, juntament amb Lioba Bover, va recollir el testimoni per portar a terme un nou projecte editorial amb un ventall de publicacions ampli i variat. «Oferim un aixopluc en forma de segell editorial on els autors gironins poden publicar les seves obres. Hem donat l'oportunitat de donar-se a conèixer a un gran nombre d'autors locals i hem posat a l'abast dels lectors temes que difícilment haurien vist la llum», destaca Curbet.

Conjuntament amb la Fundació Valvi, han engegat una col·lecció per posar a l'abast de les noves generacions obres literàries i històriques significatives dins del marc cultural de les comarques gironines, introbables dins dels canals normals. De la trentena de llibres publicats, destaquen els dietaris de Miquel Pairoli, *La vida a la me-*

>> Quim Curbet, al seu espai de feina a la seu de l'editorial.

CLAUDI VALENTÍ

nuda; el llibre pòstum de Narcís-Jordi Aragó, *Escriure i viure: 20 anys de columnes (1993-2013)*, un recull de les seves columnes escrites al diari *El Punt* i *El Punt Avui*, i, com bé destaca Curbet, obres d'autors dels quals «tothom parla i que no es troben a cap llibreria», com Carles Rahola o, fins i tot, Miquel de Palol.

«Liberalia» és una altra de les col·leccions destacades, en aquest cas dedicada a la narrativa. Publica reculls de contes i novel·les d'autors coneguts en l'àmbit gironí: Núria Martí Constans (*Espècies invasores*, *Un excés de felicitat*), Miquel Fañanàs (*Mort a Girona*), Natàlia Molero (*Nardo*), Maria Martí (*Llegeix-me el dolor*), Miquel Berga (*No fer res i altres ocupacions*), Pep Prieto (*Els llunàtics*), Xavier Carmaniu (*Captiu i desarmat*) i Ricard Creus (*El jardí dels escurçons*), entre molts altres.

Al catàleg també hi ha un lloc especial per a la novel·la negra a través del segell «Polar». Entre d'altres, sobresurten títols com *La señorita de la mano de cristal* i *El caso del psicoanálisis*, de J. Lartsinim (pseudònim de Jaume Ministral), reedicions de llibres publicats als anys cinquanta per l'Editorial Molino. La poesia també preval, aplegada dins la col·lecció «Vincles», amb obres de Vinyet Panyella, Susanna Rafort, Anna Carreras, Sílvia Bel i les obres completes d'Eudald Puig i Rosa Leveroni, entre d'altres.

Distribuïts per la resta de col·leccions, l'editorial publica llibres d'assaig que tracten temes diversos, des d'àmbit ecològic i mediambiental (com *Salvem els nostres volcans*, de Santiago Vilanova, o *Pedals i plomes*, de Ponç Feliu) fins a periodístic (*Periodisme de microscòpic*, de Xavier Ginesta), i també novel·la juvenil (com la sèrie dels germans Wallace, de Sisu Lagares).

La tasca de l'editorial és laboriosa i feixuga, de picar pedra. Per això cal col·laborar activament amb les institucions, fundacions i empreses gironines. Segons Curbet, però, «el país s'ha atomitzat, amb una gran capital com és Barcelona, que ho acapara tot». Amb tot, Curbet Edicions no defalleix i continua en la seva línia mantenint ben greixada la màquina d'editar nous títols, que no en són pocs.

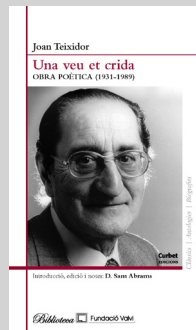
Jordi Camps i Linnell és periodista.

La vida a la menuda: Dietaris (1990-2010), de Miquel Pairoli. Edició en un sol volum dels tres dietaris de Miquel Pairoli, escrits entre el 1990 i el 2010. Segons Eva Vázquez, «la terra, el clima, el treball a l'hort familiar, el tracte silenciós amb els veïns són una presència recurrent en els tres llibres, que Vicenç Pagès ja adverteix que han de ser llegits com “un sol dietari dividit en tres parts”, a pesar que entre cada lliurament l'autor va deixar transcórrer una dècada».

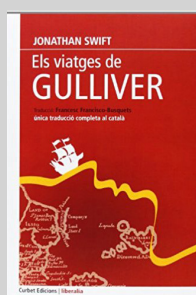
Obra poètica completa, de Rosa Leveroni, a càrrec d'Abraham Mohino. Recull els tres llibres que Rosa Leveroni va publicar en vida, a més d'una nodrida i selecta compilació de poemes d'aparició pòstuma i d'inèdits, de les seves traduccions de poesia (entre les quals cal destacar la de la *Terra erma*, de T. S. Eliot) i d'un aplec dels seus assajos literaris. La poesia amorosa del segle xx català troba en Rosa Leveroni una autora ja essencial i indispensable.

Una veu et crida: Obra poètica (1931-1989), de Joan Teixidor, a càrrec de Sam Abrams. Inclou tots els poemaris de Joan Teixidor i un apèndix amb cinc poemes inèdits. Tot plegat, 201 poemes, i aquests darrers cinc. No són els únics poemes escrits per Teixidor, però sí que són els que havien passat pel sedàs de l'exigència i la voluntat de publicar-los del mateix autor. Una obra de conjunt marcada per la pròpia contenció i una explícita voluntat sintètica.

La bastida dels somnis: Vida i obra de Joan Vinyoli, de Pep Solà. Es tracta de la biografia literària de Joan Vinyoli. El treball aporta molta documentació, en bona part inèdita fins a la seva publicació, d'un enorme interès humà i literari, entre la qual sobresurt la procedent de la correspondència que el poeta va mantenir amb Carles Riba, Marià Manent, Salvador Espriu, J. V. Foix, Joan Oliver, Feliu Formosa, Miquel Martí i Pol, la seva germana i, encara que en menor quantitat, Gabriel Ferrater, Blai Bonet i Joan Teixidor.

Els viatges de Gulliver, de Jonathan Swift. Primera traducció completa d'aquest clàssic, a càrrec de Francesc Francisco-Busquets. Gairebé tothom ha sentit a parlar d'aquesta obra, però no tanta gent l'ha llegida. I, a més, qui l'ha llegida generalment ho ha fet a partir de versions abreujades i esporgades, destinades, principalment, a un públic infantil o juvenil. Es tracta, però, d'un llibre destinat sobretot a adults.